

ВИХОЛИТЬ ШОПЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В справі оголо-
шень звертатися
по Адміністрації.
—
ціна
одного примірника
20 сот.

145a в годині 12. в селі Народного Дому. 3-3

На всіх партійних та інших зібраннях, а також на сесіях Виконавчих Комітетів Рад всесоюзного і виключно українського характеру порушується тепер справу т. зв. революційної законності. На недавню відбутуї, другій сесії ВУЦВК-ту поставлено теж цю справу дуже широко. Мається враження, що після багатьох вже відбутих „ударних кампаній“ — прийшла черга на нову „ударну кампанію“ в справі закріплення революційної законності. Проти назви „ударна кампанія“, виступають харківські „Вісті“.* Вони формулюють цю нову кампанію такими словами: „Справа боротьби за революційну законність не є якоюсь тимчасовою (підкреслення наше — Ред.), черговою нашою ударною кампанією, а це державна система, що її здійснити було б над силу самому радянському апарату“. І тому вони доказують, що до цієї справи треба притягнути самодіяльність трудящіх мас. — Та всітаки теперішня боротьба за революційну законність має усі ознаки попередніх „тичасових“, більше або менше вдатних „ударних кампаній“.

В чім же лежить істота цієї боротьби за революційну законність? На загаданий сесії ВУЦВК-у формулює її генеральний прокуратор України і Наркомюст Скрипник так: «Латинська приказка каже: Хай загине весь світ, аби тільки юстиція була забезпечена». Така юстиція нам не потрібна. Ми розуміємо закон інакше, інакше розуміємо і те життя, що його обслуговує закон. Ми змагаємося до того, щоби виконувалися домагання робітничої та селянської маси, а не бажання представників влади. І коли ми бореємось з адміністративною свавллюю, то це значить, що окремі представники адміністрації йдуть проти революційної законності».

Про те, що нібито революційну законність пишуть „Вісті“ ушитою вже статті дещо докладніше, послуговуючись характеристикою Леніна, яку він свого часу дав апаратів рададла. А вона дуже не підхлібна. Ленін зазначав, що радапарат розідає хабарництво, бюрократизм і що весь він потопав в морі беззаконня. Вправді в тійже статті сказано, що на Україні з такими недугами влади почалась вже завзята боротьба, що ревазаконність закріплено в цілому майже у всіх сереаніх лавах радапарату і що вже підходить час до лікування низового апарату — та всього того за мало, бо цифри доказують щось инше.

Перш за все важко боротися за ту революційну законність тому, бо апарат судівництва на Україні є малий. На 40 тисяч душ населення припадає лише один суддя, що мусить обслуговувати ту масу на

території 350 квадратних кілометрів. Чи може такий суддя задовольнити всі вимоги боротьби за революційну законність? До того наплив усіх справ до суддів останніх часів сильно зростає, як не цифрово доказав Я. Бранденбургський у статті „Нідо серйозно подумати“, поміщений у московській „Правді“ з 11. X. ц. р. В ній він домагається скріплення та поширення сітки народних суддів саме в ім'я революційної законності. Він твердить, що тепер поступає на протязі місяця на руки одного судді пересічно до 200 справ, а один суддя не може їх полагодити більше, ніж 70 на протязі місяця. Ясно, що інші лежать неполаджені.

Правда, Наркомюст Укравіні Скрипник сказав на останній сесії ВУПВК-ту, що народні судді обслуговують у першу чергу селянські та робітничі маси, не зважаючи на те, що дуже багато скарг приходить і від буржуазії. Та це теж не дає ніякої запоруки на те, що при такій малій сітці судівництва революційна законність буде збережена, тим більше коли взяти на увагу цифри самого Скрипника про характер злочинів. Оже 50 відсотків усіх злочинів, які розглядає прокуратура і суд, припадає на злочини по службі, з чого 76 відсотків паде на низовий, переважно сільський апарат, а 24 відсоток на окружний. Найбільше порушень ревакційності було в земельних справах. Ні прокуратура, ні суд, ні слідчий апарат не можуть дати собі ради. Вистане вказати, що в слідчому апараті набиравалося 30 тисяч старих справ, з яких на протязі року можна погодити ледви 1000. А всі вони могли би бути розглянуті аж за 30 літ. Колиж до того додати факт, що цифра непогаджених справ з року на рік росте, то стане ясним, що при такому поставленні сторожових органів ревакційності справа її закріплення не посується вперед.

Та поминувши все те, нарком-
юст Скрипник заявив, що навіть
при теперішній казочко малій сітці
судового апарату на Україні не об-
саджено 51 прокураторських місць
і 62 судейських (членів окружних
судів). Скрипник застерігається, що-
би закордонні пороги радзлади не
тішилися надто цифрами злочинно-
сти та не раділи, бо „ми — каже
він — є суспільні санітари, що зма-
гають до того, щоб злочинів у
Радзесупубліччї не було. Злочинність
адміністративного апарату ми по-
яснюємо ще аборістично нашо-
го бюджету, а також недо-
статочною кількістю ква-
ліфікованих юридичних
сил”.

Що з того, що справу боротьби за революційну законність поставлено так широко, що з того, що до участі в ній закликається усе населення, — коли замало правдивих сторожів законності. Правда, з цим усім розсудило три обласні кур-

си для сліпачих і судді, та чи вони зможуть задоволювати потреби суспільства. Вороги правди теж не мають чого тішитися тим, що на Україні велика кількість злочинців. І в даному випадку Скрипник помиляється. А вже, прикро читати слова самого Скрипника: "Особливим завданням є боротьба з розтратами в проєктидках та кооперації, боротьба з підплатами та конокрадством, що особливо біють по селянству".

Коли не влажаючи на стогість революційних судів на Україні, всеж таки серед населення квітнуть такі пороки, як алясовання в кооперативі, як алядіство, наліїство і т. н., то це показує, що до закріплення революційної законності ще дуже далеко.

Далі дивно, що та законність теж бачить перед собою упродовжені та упосліджені, хоч — по правді кажучи — перед законом навіть революційним повинні бути усі рівні. Велику роллю у боротьбі за революційну законність приписують там сльборам і робкорам, які тому, як видно з процесів, густо-часто падають жертвами поганих душевств з боку селянства і робітництва. Подекуди відіграли вони корисну роллю у розкритті надутих органів радавладд.

Супроти всього сказаного маємо враження, що теперішня кампанія за революційну законність є нічим іншим, як тільки черговою, гучною «ударною кампанією» перехідного характеру, що завдяки недостатчій густоті сітки судового апарату не зможе дати великих позитивних наслідків.

В. М.

Аноніми, які одержував від до-
шого часу Муссоліні і звістки іта-
лійської поліції про плановану змо-
ву на диктатора Італії мали здій-
снитись. Замаху не виконали, але
поліція мала знайти докази, що все
було приготоване до нього. Замах
мав бути переданий у роковини
перемоги дня 4. ч. м. Поруч міні-
стерства закордонних справ в одній
готелі найшли опозиційного посла
Замбоніго, який мав приготовлені
бомби до замаху. Одночасно ареш-
тували в Турині резервоар генерала
Капелльо, який приготувався
до втечі на чужину у азіяку зі змо-
вою. Замах приготували т. зв.
Гарібальдійці у Франції.

Фашистська партія на заістку про викриття змову виявила своє обурення великими маніфестаціями. Фашисти обклали редакції опозиційних денників і почали навіть наступ на вязницю, щоби звільнити своїх партійних товаришів обинув.

Red. czas. „Dziło” Pr. 808/25. W imieniu
trzechpospolitej Polakii! Sąd okręgowy
w Łowiczu, jak Trybunał prawowy we Lwowie,
orzeka na wniosek Prokuratury Państwowej,
ze treść czasopisma „Dziło” Nr. 245 (10.02.26)
z dnia 1. listopada 1925 r. w artykule pod tytu-
łem: I. „I wony wemery za swoja wiczy-
ny” ustep po słowach „i wemery borni at
do końca, 2. P. z. „kwańdys U. H. A. i „k-
wadska smuńdys” ustep między słowami:
„najdłidny” do prośbys i „elementy” do
karychko zawiera zmiana sbroni i k-
wadska smuńdys” ustep między słowami:

зачепах у вбивстві соціалістичного посла Матеоті. Вийшов наказ до префектів зайняти всі масонські ложі, Управу фашистської партії, включаючи насильстві з боку своїх членів, видала аж пазів до них, щоб стрималися від репресій су проти своїх противників.

Муссоліні одержав безліч приватних телеграм з приводу свого спасіння, між іншими і від короля.

Балканський Гапангійний пакт проектує грецький уряд, за піддержкою Англії. Ліга Націй мала би посередничити у вирішенні взаємних претензій. Невідомо, чи до цього пакту скоде приступити Туреччина, яка відмовила Лізі Націй права буги судити в її спорах.

Розбродження Німеччини стане предметом нарад окремої конференції міжсоюзних амбасадорів. За підставу дискусії виступить справданія маршала Фоша, який твердить, що німецький уряд не виходив ще зобов'язаний щодо реорганізації генер. штабу та тисимих військових союзів.

Французський уряд не є шпаківний, чи має задихнутись до половини грудня, аж підпише льокариські договори, чи має податись до лімісів, щоб своєю незалежністю не підірвати далі курсу франка.

Степан Радіч, бувш. провідник хорватської опозиції, що у свій час примирився з югословянським урядом, вступить до кабінету.

Арештовані комуністи в Англії мають, на внесок поліційного суду, стати перед судом, обвинувачені в злочині підбурювання до революції.

Радянський уряд помилував засуджених на смерть німецьких студентів Кіндермана та Вольфа й Естонця Цімана, змінивши їм кару на десятилітню в'язницю.

Тайний радянсько-талійський договір. Нійорський "Уопл" приносить вістку, що між СРСР і Італією заключено договір. У цьому договорі обі сторони зобов'язалися взаємно зпержуватися від яких небудь кроків або планів на Сході без попереднього порозуміння.

Уступки для Німеччини. У висліді львівського пакту союзники рішилися обмежити інтервенцію окупаційних властей лише до чисто військових справ, а адміністрацію віддають у руки центральних німецьких властей. Ідуть даліш: переговори між Німеччиною, Англією й Францією в справі полеш у Нахрені.

*) «Вісти» з 23. жовтня ц. р. н. р. ч. 243 (1932) стаття: «Широком шляхом».

Варварське правосуддя.

Одним із способів і засобів правління, призначеним в новонародженій польській республіці є доразові суди. Ця республіканська новітність може досі повелічатися знаменитими успіхами і успіхами. В одному лише 1924 році доразові суди судили 282 осіб, а з того виконано присуд смертний 107 особам (106 муштинах і 1 жінці). А що ж говорити про загальні висліки доразового судівництва на протязі існування новонародженої польської держави? Тож 1924 рік належав до розмірно „мирних“ років! Що говорити хочби про рік 1922 і 1923? Яке багате життя відбували доразові суди в тих роках.

Сеймовий клуб ППС. висів в сеймі два внески: перше в справі доразового судівництва, друге в справі внесення кари смерті. Мотивування першого внесення починається словами:

„Аномальні воєнні умови, які могли ще до певної міри умотивувати припорошення доразового судівництва, скінчилися. Доразове судівництво, яке — як хату — знає виключно кару смерті, не може довше існувати, не наважуючись в опіні свята польської держави на го-стру й оправдану критику, акцентуючи, що чіткість у нас є такою незначною, що для опанування життя були припорошені спеціальні зарядження. Найвищий час скінчити з варварством доразових судів, які — обмежуючи права обвинуваченого, застерігають для нього загрози про класну процедуру і припорожуючи як єдину кару — смерть, є суперечні з новітніми поняттями криміналістики, з інтересом держави і гуманітарними оглядами“.

Так, доразові суди є варварством, з яким не тільки слід покітати, але й не повинні бути здійснювані, якщо якась держава претендує на назву культурної. Доразові суди користуються тзв. скороченою процедурою, яку так вихваляють у своїй компромітуючій заяві передові польські письменники, діячі або симпатичні пепесівського табору, процедурою, що знає тільки одно скорочення, а саме насильне скорочення людського життя.

Жалко, що досі нема нової статистики життя доразових судів, а ще більше приходить жалкувати, що нема розподілу підсудних в доразових судах по ролах „злочинів“. Опаде ледви чи коли діждемося такої статистики, бо тоді виявилось би, що об'єктом доразового судівництва є вчинки політичної натури.

Без сумніву похвальним являється маніфестаційно-декларативне внесення пепесівців про знесення доразового судівництва — як варварського правосуддя — одначе того мало. Треба розпочати боротьбу за ліквідацію режиму, який викликає такі вчинки, що їх передові представники відродженої Польщі підтягають під „скорочену процедуру“.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-родина фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

Найбільший дім збудований з малих цегол!

Тому купуйте

Акції Земельного Банку Гіпотечного

Львів, Підвальна 7.

У „новітній школі“.

Промова Голови Українського Сеймового Клубу посла Сергія Хвущького, виголошена на пленумі сейму дня 22 жовтня 1925 у загальній бюджетовій дебаті.

(Продовження.)

Але уряд не тільки податками обтяжує і шантажує просто фізично наш нарід, нашому народові загрожує загибля і від

земельної політики

польського правління. На наших теренах уже здавна відчувається голод землі. Ось цифри: на 1 216 000 сільських господарств є 1 000 000 господарств малоземельних, менше 5 га, економічно невиснажливих.

Увесь простір великої власності на українських землях займає ледви 2,126 610 га. Як би панам обшарудкам не пошито ні одного гект. і в цілості віддано їх землю селянам то й тоді не заповало би голоду землі місцевого населення. А польський уряд переводить на тих перелюднених і виголоджених територіях уже від 5 літ

Інтензивну колонізацію.

Від 1918 до 1923 рр. роздано зайдом Полькам 445 000 га землі, з того на Волині й Поліссі 245 000, у Східній Галичині 200 000 га. Цікаво, що у Східній Галичині ця колонізація відбувається без ніяких прагматичних основ, навпаки — проти обов'язкових законів. Адже статут тимчасового прилучення Галичини до Польщі, вироблений комісією Камбона 20. листопада 1920 року, справу земельної реформи передавав красомо законодатному тілу й забороняв осаджувати на землях Східної Галичини елемент немісцевий.

Дальше інструкція голови Головного Земельного Уряду з 1. травня 1920 р., як також Закон з 15. липня 1920 р. виразно кажуть, що при всякій парцеляції парцеляція до набуття землі мають різні робітники, позбавлені праці наслідком парцеляції, а також власники карловатих господарств, що безпосередньо сусіляють з парцельованим фільварком. Нарешті в законі про воєніську автономію з 26. вересня 1922 р. в арт. 21 Польща оголосила урбистично цілому світові, що на території воєнізації славянського, ліванського й теоніського не буде вести колонізації. Так говорилося, таке було законодавство, але в практиці не уряд (ви спитні), але різні краєві комісії, банки і парцеляційні спілки спроваджували колоністів до Галичини, а щоб збільшити їх число — бо тоді сподівалося плебісциту, — в противенстві до ухвали з дня 10. липня 1919 р. наділено колоністів дібними наділами землі від 3 до 4 гект.

На Волині й Поліссі маємо в XX. столітті, в добі права нації, сенатське військо Судлі. Бо як колись Юлій Цезар і Октавіан Август роздавали землю своїм ветеранам, так в Польщі маршалок Йосиф Пілсудек роздавав землю генералам, офіцерам і заслуженим жовнерам польської армії на основі закону з дня 15 липня 1920 р., ухваленного підпиратичним його сторонниками „Па-

ІВАН ГЕРАСИМОВИЧ.

Розмова з паном радником.

Автентичне.

Дзвінок дзвонить. Відчиняються двері.

— Чи маю приємність говорити з паном радником Н. Н.?

— Прошу дуже! Чим можу служити?

— Моє прізвище К... П... Я з радни „Рідної Школи“.

— Ах, вибачайте. При кінці місяця...

— Я не за грішми, пане раднику. Я в справі шкільних записів.

— Як так, то прошу до мого кабінету.

Кабінет пана радника гарний і приртий. М'яка мебелі, стіни прикрашені олійними образами, фіранки, портієри, різьби, — одним словом багатство і достаток.

Починається розмова.

— Ми поставили своїм завданням подбати, щоб кожна українська дитина вчилася у своїй рідній школі.

— Зовсім слушно! Так і повинно бути! — потверджує пан радник.

— З метричального вказу ту-тешньої греко-католицької парохії, який маю при собі, виходить, що у Вас, пане раднику, є донечка у шкільному віці.

— Так, так! Моя донечка від нового шкільного року піде вже до третього класу народної школи.

— Чи можу знати, до якої школи посилаєте свою донечку?

— То так, пане добродію: Моя донька одналичка, а до того слабо-

го здоров'я, дуже нервова і страшенно розтріплана. Я бажав би собі, щоб вона мала в школі як найкращу опіку та сходилася з дітьми тільки „з ліпших домі“.

— Я це все розумію. Але до якої школи посилаєте її?

— Ми з жінкою довгий час не могли рішитися, куди дати нашу доньку. Радився дома з родиною, радився я й на „Українській Бесіді“ з радниками, адвокатами, та іншими передовими людьми... Я представив їм докладно ситуацію, одначе ніхто не міг мені дати вдоволяючої відповіді...

— На „Бесіді“ приходять і візитації українських приватних шкіл УПТ. Вони могли би дати найбільш автентичні і всесторонні висновки в тому напрямі.

— На жаль, я не мав нагоди з ними говорити в тій справі...

— Отже кінець-кінцем до якої школи записали Ви свою доньку?

— Після довгих нарад дома і на „Бесіді“ ми рішилися записати її до приватної школи при клашгорі Н. Н. — і додав мов на оправдання: — Там ходить і більше українських дітей нашої інтелігенції „з найліпших домі“. Навіть деякі гімназійні професори мають в цій школі свої діти...

— Чи ця школа побирає яку оплату?

— Ще й яку!... Самої шкільної оплати плачу місячно п'ятьдесят золотих. А крім того різні інші драчі на всілякі цілі виносить що найменше з десять золотих.

— Шкода! Таких трьох платників як Ви, пане раднику, могли б без трудно вдержати одну учительку в наших школах, а інші неможливі діти могли би даром кори-

стати з науки. Як би ще хоч один найшовся такий, як Ви, то найбільш можна би дати їй деяку за-плату... Бо у нас оплата теоретично виносить п'ять до десяти золотих. Одначе рідко хто платить цілу шкільну оплату. Звичайно звільняється до чотирьох, двох а навіть і одного золотого, та найбільше звільняється зовсім з причини неможливості... А як у Вашій школі, пане раднику, викладача мова і чого там вчать взагалі?

— Давніше вчили по німецьки а тепер виключно по польськи. Вчать як звичайно: читати, писати і рахувати, а до того головну увагу звертають на молитви і біблію. Одним словом виховання і навчання дуже старанне і релігійне.

— По якому ж моляться?

— По польськи! Але молитися можна очевидно — й по українськи. Також стараюся дома навчити її української азбуки. Вона вже починає читати й по українськи, а навіть дещо й пише; тільки „и“ та „у“ мішає...

— А які пісні співають в цій школі?

— Що правда, то ці пісні не дуже мені подобаються. Там співають „Boże coś Polskę“, „Nie damy ziemi“ і інші виключно польські патріотичні пісні. Моя донечка, хоч яка мала, а одного разу несповідомо протестувала проти того. Було це так: В часі співання „роги“ всі діти повставали, а моя донька сиділа. На зазив учительки, щоб встала, сказала донька, що вона Українка і при таких піснях не буде вставати... З тої причини мала донька велику авантюру в школі, а також я і моя жінка мали чимало неприємностей...

Та тепер моя донечка вже так звикла, що її не разять польські патріотичні пісні і навіть дома часто їх співає...

— Яку опіку і нагляд мають діти в цій школі?

— Мій, пане, кожний крок, кожний рух не уйде уваги учительки. А дбайливість — то дійсно материнська, посунена до крайних границь... Щодо моєї доньки — то вона тішиться ще особливою уважливістю: спізниться наприклад кілька хвилин, чи прийде годину, а навіть дві пізніше або й зовсім не прийде — то ніхто їй й словечка за це не скаже. Навпаки: її дуже люблять, називають „Маленька“ і дозволяють на все...

— Чи Вам, пане раднику, або Вашій добродію або комусь з Вашої родини чи комусь з тих панів на „Українській Бесіді“, з якими Ви радилися, не прийшло часом коли на думку, щоб Ви своєю донечку записали до своєї рідної школи УПТ? Недалеко ж дві школи гарно улажені школи УПТ. у власних гігієнічних будинках: одна з них чисто дівоча, а друга коєдукаційна. От і сторожиха з Вашої кам'яниці постане своєю доньку до нашої школи при вул. Н... Це дуже спосібна, чепна і пильна дівчинка. Якщо Ваша донечка розтріплана, то могла би все з нею йти до школи і зі школи та корисно віднайти на неї. По друге — це некорисно впливає на інших громадян, як вони бачать, що визначні члени нашої інтелігенції посилають свої діти до чужих шкіл. Мені доводилося вже чути нарікання в тому напрямі.

(Донечка баче)

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

За розв'язання союму.

6. XI. була конференція під проводом марш. Ратая для з'ясування обставинки "Визволення". Конференція була безуспішна, бо обі сторони не мали охоти до уступок. Обструкція триває далі, не б'ють лише у пульт, бо "Визволення" зобов'язалося "понехати цю діяльність із куртуазії" для маршалка. Пос. Багінські прагнув зголошене його клубом внесення про розв'язання союму. Предкладає перепарати наради над зем. реформою, а приступити до справи розв'язання союму. Внесення відкинули і приступили до дальшого голосування. Слідуюче засідання 7. XI.

Після змови на життя Мусоліні.

Арештованого пос. Замбоні переслухав слід. суддя Фаш. "Імперія" домагається кари смерті для всіх, котрі загрожують безпеці короля. Соц. "Аванті" пише, що Замбоні виступив тому кілька місяців із соц. партії. Дивується, як можна обвинувачувати цілу партію за вчинок одної людини. В Меліполі арештували двох чоловік, підозрілих у змові на життя Мусоліні. В Римі арештували більше людей, підозрілих у участі замаху. Змовники хотіли повалити монархію й прокламувати республіку. Власті мають докази, що в змові брала участь чужа держава. Німецька преса не вірить у змову. Дивується, що обставини зложилися так, що зійшлося все: змова і замкнення масонських лож та завішення соц. сторонництва. "Форвертс" пише: Сумніваємося, чи Мусоліні мали вбити. Рішуче певним вважаємо, що сам М. є вбивцею.

Грізне положення в Сирії.

Всі Араби між Дамаском і Гомсом прилучилися до повстання. Французи зовсім відтіли й окружені в місцевості Гомс. Наступи повстанців усе кріпляють. Повстання поширилося на Алепо. По англійським повідомленням положення Французів у Сирії щораз тяжіше. Дамаск оточений повстанцями, може впасти кожної хвили.

Комісар Сирії.

Париські часописи повідомляють, що сен. Де Жуверель прийняв становище вис. комісара Сирії.

Біржа.

Гроші.

Амер. дол. 6'06'00—6'08'00, канад. дол. 5'60—5'65, чеськ. кор. 0'17'50—0'17'75, лев 0'02'50—0'02'75, франк 0'27'50—0'27'66, швейц. фр. 1'14'00—1'15'00, австр. шилл. 2'90—2'94.

З судової салі.

Процес Штайгера.

Двадцятий день розправи.

Вчора далі переслухав Іос. Лукомського. Весь час ставало питання об'орони і обвинувачення Штайгера. Особливо цікавила оборонців справа тої сцени, яку зробив Штайгер Лукомському при одному з переслухань. Про ту сцену нервового виразу Штайгера оповідав Лук. вчора. Оборона питається, чому свідок про такий характеристичний інцидент, який в його розумінні міг бути достаточним мотивом для виконання замаху, не з'явився ні перед допитом судом, ні перед слідчим суддею. Чому про той інцидент не написав ні словом аж у 4 доносеннях до

прокуратури. А інцидент цей був дуже важкий, бо в ньому Штайгер зложив свої емоції і про ділану Жидами кривду від Польщі.

На ті всі питання свідок відповідає, що він сам не робив рефорта і тільки їх підписував. Якщо їх робив би сам, то цього інциденту напевно не поминув би.

Штайгер заперечив, німав би то до нього шантажу шобедуб Фехана. Натомість ствердив, що коли він заговорив до Пастернака про свою незинність, то Лукомські крикнув до нього: "Ступ пидк, ти Жидзе-большеніку!" — Лукомські не заперечує.

Далі Штайгер твердить, що Лукомські змовляв до нього на поліції в тому напрямі, що є певні докази на те, що бомбу кинув саме обвинувачений. Але супроти ствердження експерта, що бомба була нешкідливою кошик було би для Штайгера, як би він признався, що вчинив би на заглядання капр. Лукомські виключає навіть можливість такої розмови. Штайгер прагне, що саме тоді жувачуся він Лукомському на Кайдана за те, що той владив його в лице. Лукомські каже, що цього не пам'ятає.

Д-р Ляндав поставив внесення, шоби Лукомські пред'явив усі свої урядові рапорти в справі Штайгера до своєї влади. Прокуратор підтримує це внесення. На цьому й покінчено допит цього свідка.

Свідок М. К. а л о с е м. І тепер відчували для переслухання в справі з'явився А. Флях і Коаріков. Свідок твердить, що всі з'явлення обок позивачів свідків про те, що вона була та бачила в домі д-ра Райха, є вигадками. На запит провідника Тонбуналу, чому та на підставі чого міг з'являти А. Флях, свідок каже: Флях думав напевно, що такий з'явленням осягне протекцію при складанні іспиту.

— А чому Кравцова з'являла так само? — питає провідник трибуналу.

— Мабуть тому, що змовилася з п. Фляхом, бо він до неї в тії справі їздив, — відповів Карюосек.

На запит, чому в слідстві заявила, що все те говорила, але були це вигадки, свідок заявляє: Не пам'ятаю, що я казала на слідстві, бо там на мене кричали суддя Рутка і п. Пйотровські.

Прокуратор поставив внесок, шоби трибунал поступив відносно того свідка згідно з 277 § к. з., бо з'явлення зложені в слідстві суперечать теперішнім з'явленням свідка. Трибунал цього внеску не прийняв.

Д-р Ляндав поставив внесення, шоби покликати д-ра Райха в характері свідка на обставини, що д-р Грек був тільки раз у гостині в Райха, і на обставини, що д-р Боомберг ніколи не твердив, що Штайгер признався перед ним до змови. — Тим розправу перервано до слідуючого дня.

ОПОВІСТІ.

Репертуар Укр. театру "О. Миткевич":

1. XI. "Саломея Лисенка".
7. XI. "Чорна панталоф і білий медальон".
8. XI. в год. 330 по швах знижених "Ри" в год. 8. вечер "Ніч під Івана Купала".

10. XI. Ходорів. Саломея Народ. Дому.
"Манус Богданка".
11. XI. "Пан Твардовський".
12. XI. "Ри".

13. XI. "Казка старого млина".
Нові декорації і костюми. 562 32—2

Український міщанський хор Д. Котля. у неділю 8. XI. Святий. у понеділок 9. XI. Святий. у вівторок 10. XI. Калаш. у середу 11. XI. Калаш. у п'ятницю 13. XI. м. Рогатин. у суботу 14. XI. м. Рогатин. у неділю 15. XI. Підгайці. у понеділок 16. XI. м. Підгайці. у вівторок 17. XI. м. Бережани. у середу 18. XI. м. Бережани. 764 1—2

Лібілі оголошення.

Дипломований експерт-весо-коп Торговельної Школи в "Лілі", а практично, пошукує відповідної послуги. Зголошення до Адм. "Лілі" для "Філіпів". 746 3—3

АНГЛІЙСЬКОЇ ТА ФРАНЦУЗЬКОЇ мови продовжено та збір. Адмін. "Лілі" М. Р. 768 1—3

СОЮЗ УКРАЇНОК у Львові поручає для ведення науки крою й шиття, — кваліфіковані інструктори. Зголошення звертати на адресу С. У. вул. Рутенського ч. 22. 764 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редації не відповідає.

Льокалі в Станиславові до винаймлення.

В відбудованих Пасані Гартенберга в центрі міста, до винаймлення кімнат, локалів, улажених по найновішій вимотан. як також великі локалі на наварно або циновою, під приступними умовами. Зголошення д-р Б. Фернгофф, Станиславів. 764 1—2

Дентистичне заведення

д-ра Шимона Раппапорта і Якова Насса

Львів, вул. Синистуська 17/1.

П'ємбурканія й винимання зубів без болю. Штучні дуби в качуху і золоті на американську систему. Пациєнти з провінції полагоджуються в найкоротшому часі. ПТ. урядовим та студентам значна зniżка. 760 1—3

Адвокат

д-р Дм. Мудрецький

відкрив і веде адвокатську канцелярію

в ЧЕСАНОВІ

762 в ринку, в домі Шпіргля. 1—3

Подяка.

За численні докази співчуття та участь в похороні моєї бл. п. Матері, висловлюю оцим всім учасникам сердечну подяку.

761 1—1 Талей Лучаковський.

Печі і кухні нафлеві нові ставити, старі переробити

скоро і дешево у Львові і на провінції

Михайло Галібей

640а) Львів, Петра Скарги 5. 1—3

В неділю, дня 8. листопада ц. р., в год. 12. в полудне

в салі Народного Дому у Львові

відбудеться

Святочний Концерт

в користь українських інвалідів

745 Програма: 3—2

1. Річне слово.
 2. Гімн України: Живе, живе — муж, хор.
 3. Ян. Пупковський: Босній ліпш — деч. і. Виблюк.
 4. а) Овесь-Писенко: Агстон і б) О. Verdi: Аніа з опери "Пон Кар" — сол. сопл. П. Левинської.
 5. І. Ф. Гімм — пекл. і.м. Р. Костя.
 6. Max Bruch: Konzert O-Moll симфоніч. сопл. і. Виступ, уч. проф. Москвичев.
 7. а) Р. Вагнер: Романс Вольфганга з оп. "Тангейзер". б) А. Е. Раппапорт: "Промінь наві", сопл.-спів. М. Винницького.
 8. П. Каміньський: 1. листопада — декл. Л. Сеницька.
 9. Галіцький-Купчинський: виланка стил. пісень — муж, хор.
- Фотопанорамний дострій Вл. п. а. Д. Гордінська і інж. Бобикевич.
Діригент хору: Вл. рад. Купчинський Т.

ГАЗДИНЕ!

Шануй тяжко запрацьований гріш свого чоловіка! Не нищ білля — уживай тільки найліпше мило до прання марки "ЛЕВ" виробу Львівської фабрики хем. "ТЛЕН". 772

Гальо! — Гальо!

Хто хоче мати добрий і дешевий товар на осях і на зиму, буде ласкавий посту-кати до склепу купця

"Івандора Шидена"

званого вже від довгих літ зі своєї солідності і дешевости. Коломия, Ринок 4.

За редакцію відповідає Василь Мудой.

Видав. Видавничої Спідка "Шіло".

З "Львівської Видавничої Спідка "Шіло" Львів, Ринок ч. 10.